Šodien notiek rajona partijas un saimnieciskā aktīva sanāksme, kurā apkopo pirmā pusgada rezultātus

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

LENIŅA KAROGS

OTRDIEN, 1986. GADA 22. JŪLIJĀ
Nr. 87 (5471)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Paveiktais sauc uz jaunu darbu

J. BLAŽEVIČS,
rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs

Nupat mūsu republika atzīmēja 46. gadadienu kopš padomju varas atjaunošanas, atskatījāmies uz milzu soļiem, kas sperti šajā vēl visai īsajā laika posmā. Ar gandarījumu atzīmējām, ka esam panākuši daudz. Vēl vairāk iepriecina tas, ka rajona darba kolektīvi, partijas un padomju orgāni neatlaidīgi veic pārkārtošanos atbilstoši PSKP XXVII un Latvijas KP XXIV kongresu prasībām.

Par mūsu iespējām un sasniegto liecina aizvadīto sešu mēnešu darbs. Ievērojami palielinājies savstarpējais prasīgums un personiskā atbildība, visi kolektīvi pievērsušies jaunajām formām darba organizēšanā. Sasniegti galvenie sociāli ekonomiskās attīstības rādītāji. Lauksaimniecības dinamiska attīstība deva iespēju piena realizācijas uzdevumu izpildīt par 111, bet gaļas — par 115 procentiem. Plānus izpildīja visas saimniecības. Sagatavots rekordliels daudzums siena, izpildīts skābsiena uzkrāšanas plāns.

Tiek ievirzīts darbs, lai uz kolhoza «Krasnij Oktjabrj» bāzes izveidotu agrokombinātu, tas vēl vairāk stimulēs lauku cilvēku strādātgribu un darba ražīgumu. Ekonomikas nostiprināšanas, ražošanas efektivitātes jautājumus prasmīgi risina daudzi kolhozi.

Rajona agrorūpnieciskā apvienība mērķtiecīgi pārkārto lauku sociālo seju, nostiprina kadrus K. Marksa, Suvorova kolhozos, «Nākotnē», «Dubnā», Rudzātu un Rušonas padomju saimniecībās. Aizvien vairāk lauku darbaļaužu apvienojas darbam pēc kolektīvajiem līgumiem ar apmaksu pēc galarezultāta. Tikai gribētos, lai šī kustība iegūtu vēl plašāku vērienu.

Lauku darba kolektīvos ir ievērojami izaudzis pirmrindnieku pulks. Viņu vidū var nosaukt tādus cilvēkus kā Ļeņina kolhoza govju mehanizētās slaukšanas operatores Agnija Ivanova un Karlīna Vaivode, Vilma Sauskāja no kolhoza «Rīts», Janīna Kalviša no kolhoza «Sarkanā ausma», Iopkopes Anfimija Mežāka no kolhoza «Zelta vārpa», Elizabete Pīzele no Raiņa kolhoza un citas. Viņu saraksts ir plašs, vesela plejāde cilvēku, kurus raksturo apzinīgs darbs un pilnīga pašatdeve tam. Paldies viņiem par uzticību profesijai, par priekšzīmīgu darbu!

Kopā ar visiem pirmrindniekiem gribas dot novēlējumu apzinīgi strādāt arī pārējiem. Ne tikai lauku ļaudīm vien. Labākajiem jāaizrauj, jāpārliecina mazāk centīgie, mums visiem jāiesaistās bezkompromisa cīņā pret darba un tehnoloģiskās disciplīnas pārkāpumiem, vienalga, lai kur tie parādītos. Valsts plāni ir ne tikai vadītāju, bet arī visu kolektīvu rūpes. Jārada materiālie un morālie priekšnoteikumi to īstenošanai, strādājošo stimulēšanai.

Mūs nevar neuztraukt tas, ka 5 rajona saimniecības piena ražošanu samazinājušas salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Tas ir visīstākais brāķis, kā liecina analīze, vidējā un augstākā posma vadītāju un speciālistu darbā. Rajona agrorūpnieciskajai apvienībai jāvērsas pret šādām parādībām, kas ir pretrunā ar partijas un valdības lēmumiem.

Rajona labākie rūpniecības uzņēmumi strādājuši atbilstoši ekonomiskās attīstības mūsdienu prasībām. Radošas attieksmes pret darbu paraugu rāda Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas kolektīvs, kurš aizvadītajā piecgadē vairākas reizes bija sacensības uzvarētāju pulkā gan savā nozarē, gan Vissavienības mērogā.

Tālu skan Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta darba slava. Kolektīvs neatlaidīgi tiecas uz jauno, ievieš ražošanā tehnikas un zinātnes jaunākās atziņas un atklājumus, pašu progresīvās izstrādnes. Labu paraugu, kā pastāvīgi atjaunināt tehnoloģiju, kā modernizēt ražošanu, rāda siera rūpnīcas ļaudis. Uzņēmuma direktors Pēteris Zukulis ziedo daudz laika, lai delegācijām, kas ierodas, rādītu un nodotu pieredzi, un tomēr viņam pietiek enerģijas radīt stabilu kolektīvu, izpildīt strādnieku svarīgākos sociālos pasūtījumus.

Var minēt daudz piemēru, kuri raksturo, cik meistarīgi strādnieki prot risināt ražošanas uzdevumus. Taču mums nav vairāku masu profesiju profesionālās meistarības konkursu — atslēdznieku, elektrometinātāju, elektriķu, un reizēm ļoti grūti noteikt, kuri tad ir labākie, kā tas ir lauksaimniecības pamatprofesijās. Par to būtu jādomā sociālistiskās sacensības rezultātu apkopošanas rajona komisijai, pasākumu kuplinot ar racionalizācijas priekšlikumu izstādēm. Kur gan citur, ja ne rūpniecībā mums ir materiālo vērtību un darba laika stingrākā uzskaite? Tomēr pārāk lēni ieviešas personiskie ekonomijas konti abos šajos faktoros.

Jaunu ražošanas jaudu izveidošana un sociālo problēmu sekmīga atrisināšana ir celtnieku pirmais uzdevums. Mūs iepriecina jaunbūves, celtniecības un montāžas darbu pieaugums, plānu izpilde, īpaši SCO. Tomēr ar sarūgtinājumu jāatzīst, ka darbs ne vienmēr ir kvalitatīvs, ka tāds tas nereti rodas pasūtītāju vienaldzības dēļ.

Tautas patēriņa preču ražošana, tirdzniecības un pakalpojumu sfēras paplašināšana šajā piecgadē veicama ar ievērojamu paātrinājumu. Tiek veikti pasākumi preču sortimenta un kvalitātes uzlabošanā, meklēti jauni pakalpojumu veidi. Izstrādāta programma, saskaņā ar kuru šajā darbā iesaistītas visas rajona saimniecības, uzņēmumi un organizācijas.

Sociālistiskās sacensības aktivizēšana, pirmrindas pieredzes ieviešana sekmējusi rajona sakaru mezgla, rajona patērētāju biedrības, sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīviem droši veikt pusgada uzdevumus. Tie neatlaidīgi gādā par materiālās bāzes paplašināšanu un atjaunošanu. Pāreja nākamā gadā uz rūpniecisko ražošanu pēc tirdzniecības pasūtījumiem prasa pārkārtot pieprasījumu izpēti, ikvienam celt profesionālo zināšanu līmeni.

Vērtējot rajona sasniegumus tautsaimniecībā, ar pārliecību varam sacīt, ka ievērojami pieaugusi ražošanas efektivitāte, kolhoznieku un strādnieku, inženiertehnisko darbinieku disciplinētība. Taču esam sarežģīta un spraiga ceļa sākumā, tikai ar radikālām izmaiņām, radošu pieeju izdosies sasniegt noteiktos mērķus.

Kongresa lēmumus — dzīvē!

Latvijas PSR Augstākās Padomes sesija

19. jūlijā Rīgā notika Latvijas PSR vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes ceturtā sesija. Sēžu zālē pulcējās tautas ievēlētie pārstāvji — ražošanas pirmrindnieki, partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes darbinieki, zinātnes, kultūras un izglītības darba darītāji.

Pulkstenis 10. Valdības ložā ieņem vietas biedri **O. Anfimovs, E. Auškaps, A. Briļs, A. Gorbunovs, A. Klaucēns, K. Nukša, R. Praude, J. Rubenis, J. Vagris, A. Zitmanis, G. Loskutovs un S. Zukulis.**

Sesiju atklāju Latvijas PSR Augstākās Padomes priekšsēdētājs **A. Drīzulis.**

Jautājumā par izmaiņām Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija sastāvā sesijā runāja Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs deputāts **J. Vagris.**

Referātu «Par Latvijas PSR ekonomiskās un sociālās attīstības 1986. — 1990. gada valsts plāna un padomju un saimniecisko orgānu uzdevumiem atbilstoši PSKP CK 1986. gada jūnija Plēnuma lēmumiem» nolasīja Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs deputāts **J. Rubenis.**

Latvijas PSR Augstākā Padome vienbalsīgi pieņēma likumu par Latvijas PSR ekonomiskās un sociālās attīstības 1986. — 1990. gada valsts plānu.

Augstākā Padome pieņēma likumus «Par grozījumiem Latvijas PSR tautas izglītības likumā sakarā ar vispārizglītojošo un profesionālo skolu reformas pamatvirzieniem» un «Par grozījumiem dažos Latvijas PSR likumdošanas aktos sakarā ar vispārizglītojošo un profesionālo skolu reformas pamatvirzieniem un Latvijas PSR tautas izglītības likuma jaunās redakcijas apstiprināšanu».

Augstākā Padome apstiprināja Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētus un izdarīja izmaiņas dažu pastāvīgo komisiju sastāvā.

LATINFORM

ZEME APĢĒRBS, ZEME PABAROS TEVI,

SOĻI KĻŪST DROŠĀKI

Sākot ar šā gada 1. aprīli, kolhoza «Vārkava» abi ražošanas iecirkņi strādā pēc vienota darbuzņēmuma saimnieciskā aprēķina metodes. Jaunievedums nostabilizējas, un pirmie ražošanas patstāvības soļi kļūst drošāki.

Pagājuši trīs mēneši kopš tām pavasara dienām, kad abi ražošanas iecirkņi mūsu saimniecībā sāka strādāt pa jaunam, iegūstot pilnīgu patstāvību ražošanas organizēšanā un vadīšanā, kad kolhoznieku darbs kļuva atkarīgs no galarezultāta un attiecībā pret to vērtēts un apmaksāts. Bija dažādi spriedumi, dažāda attieksme, ilgas un plašas debates, tādēļ ļoti vērīgi raugāmies, kā attīstās jaunā forma, kur izpaužas tās stiprās puses, kur atklājās nepilnības.

Paanalizēšu dažus ekonomiskos rādītājus.

Saimniecības mērogā šajā spriegajā laikā — pavasara sēja, sējumu kopšana, lopbarības sagāde — izlietots par 14 604 cilvēkstundām mazāk, tas ir, par apmēram 1 403 cilvēkdienām. Ietaupīti, salīdzinot ar 1985. gadu, 19 489 rubļi no algu fonda (4 976 rubļi attiecībā pret plānu), 8 tonnas degvielas, rēķinot pēc šim gadam atvēlētajām normām. Bet darbs tajā pašā laikā ritējis raitāk. Sēju pabeidzām par trim dienām ātrāk nekā pērn. Uzdevumu izpilde bija labāk organizēta, pilnīgāk noslogota tehnika. Tas deva iespēju ietaupīt 30 procentus no darba algu fonda, salīdzinot ar iepriekšējo pavasari, darba spēka izmantošana savukārt samazinājās par 20 procentiem. Tātad ar to pašu cilvēku skaitu, kas mums ir, varētu padarīt arī vairāk, jo izbrīvējās zināma rezerve. Pamats — apmēram 1,5 reizes pieauga darba ražīgums.

Aprīlī abi iecirkņi darba algu fonda plānotos izdevumus ievērojami ietaupīja, toties maijā tie tika pārsniegti, jūnijā pirmais iecirknis atkal sasniedza vairāk nekā 3,7 tūkstošus rubļu lielu ekonomiju, otrais pārtērēja par 182 rubļiem. Kopā pirmajā ceturksnī ir šāda aina: pirmajā iecirknī ietaupīti apmēram 7,8 tūkstoši rubļu, otrajā — pārtērēti 2,8 tūkstoši. Šī attiecība radusies zināmā mērā arī tādējādi, ka pirmais iecirknis ir saimniecības tagadējais centrs, otrais — nomale, daudzi mehanizatori te darbā ierodas no centra, viniem paredzētas 10 procentus lielas piemaksas — par atrautību no mājām.

Tālāk attīstot šo domu, mēs nonākam pie nepieciešamības būvēt dzīvokļus uz vietas, attīstīt otro centru. Savā laikā tas bija iesākts, uzceltas vairākas daudzdzīvokļu mājas. Bet vajag vairāk. Šogad uzcelsim divas viendzīvokļa trīsistabu mājas, tās nebūs Līvānu kombināta produkcija — būs vienkāršākas un lētākas, viensētu tipa ar daļējām labierīcībām. Dzīvot te ieinteresēsim tieši mehanizatorus, un tādējādi pamazām likvidēsim viņu deficītu. Sākam šī iecirkņa mehānisko darbnīcu rekonstrukciju.

Visus darbus katrā no iecirkņiem organizē un vada padomes, kurās ir 9 un 11 cilvēki. Tas ir lēmējs orgāns, izpildes funkcijas ir iecirkņu priekšniecēm, agronomiem un mehāniķiem, kā arī operatīvo darbu vadība un organizēšana.

Ko tad dara brigādes padome? Tā ir pilntiesīgs juridisks saimnieks. Pastāstīšu tikai par to, kā nosaka kolhoznieku ikmēneša avansēšanas par darbu apjomu. Iecirkņa priekšniece vai agronome sastāda kalkulāciju katram strādājošajam. Piedalīšanās darbā un paveiktā apjoms tiek noteikts ballēs atbilstoši kritērijiem, kuru skaitā ir darba disciplīna, darba sarežģītības pakāpe, darītāja kvalifikācija, vadītāju un speciālistu īpašo rīkojumu izpilde, ieinteresētība pagarināt traktoru, mašīnu un citas tehnikas ekspluatācijas mūžu, radoša attieksme pret pienākumu, iniciatīvas parādīšana un tamlīdzīgi. Ja cilvēks negrib sevī attīstīt šīs īpašības, ja pieļauj darba disciplīnas pārkāpumus, tad balles attiecīgi tiek samazinātas. Kad summa ir saskaitīta, atrodam, cik katrā konkrētajā gadījumā vērta viena stunda darba. To atliek sareizināt ar kopīgo nostrādāto stundu skaitu un algas avanss ir rokā. Padomes sēdē, kurā piedalās arī kolhoznieki, ja vēlas, katra darbs un algas avanss tiek apspriests individuāli, galīgais lēmums nereti ir pavisam atšķirīgs no piedāvātā varianta, lielāks vai mazāks. Katrā iecirknī ir vairāki desmiti strādājošo, un apspriešana ilgst divas trīs stundas. Vērtē kolektīvs, tātad tā domas šajā jautājumā ir objektīvas. Kaut gan mums, vadītājiem un speciālistiem, reizēm liekas, ka pārāk iecietīgi izturas pret atsevišķiem disciplīnas grāvējiem un slinkotājiem. Vadība necenšas iespaidot sabiedrisko domu, dzīve pati parāda, cik taisnīgs bijis lēmums.

Vēl viens labums no padomes ir tas, ka iecirkņu priekšniecēm, kuras agrāk vienatnē pieņēma lēmumus, baidoties no nelabvēlīga iznākuma, reizēm pieņēma arī mazāk efektīvus. Tagad ir ar ko apspriesties, pārbaudīt, cik pareizi rīkojas.

Iecirkņos uz vietas nodarbojas tikai ar pirmatnējiem dokumentiem, visus galīgos norēķinus, uzskaiti un atskaites organizē centrālā grāmatvedība. Iecirkņu speciālistu ziņā vēl esam atstājuši sociālistiskās sacensības gaitas atspoguļošanu. Bija doma ieviest dispečera uzskaitveža amatu, bet no tās nācās atteikties. Pirmām kārtām tāpēc, ka mums nav tik daudz radiotelefonu, lai pilnībā varētu apmierināt iecirkņu vajadzības. Tas komplekts, ko izmantojam tagad, ir stipri novecojis un tikpat kā nedod nekādu labumu. Otrkārt, ar otro ražošanas iecirkni ir visai vāji telefona sakari — sakaru mezglam te ir darbs.

Pēc jaunās sistēmas ievērojami palielinājusies iecirkņu priekšnieku loma ražošanā. Gan viņi, gan arī visi citi cilvēki šajās struktūrvienībās sākuši justies patstāvīgāki, vairāk paļauties uz saviem spēkiem, palielinājusies visu ieinteresētība. Mēs jau sākam izjust tendenci uz to, ka izzūd vienaldzība pret saimniecības kopīgajām interesēm, kas valdīja agrāk, atklājas tādi cilvēku talanti, par kuriem agrāk nezinājām, piemēram, vadītāju prasme organizēt un pārliecināt.

Trīs mēneši darba jaunajos apstākļos izgaismojuši arī dažas nepilnības. Pareizāk sakot, mēs vēl neesam iemācījušies atteikties no vecajām, savu laiku nodzīvojušajām savstarpējo attiecību normām. Piemēram, darba rezultātu novērtēšanā brīžiem trūkst principialitātes, nereti ir liberālisma gadījumi, pietrūkst patstāvības. Mēs vēl pārāk ceremonējamies ar dzērājiem, viņiem piedodam vienreiz, otrreiz, tā tie pierod dot tukšus solījumus. Pirmajā iecirknī izskatīja kādu dzeršanas gadījumu, vainīgajiem piedeva, bet viņi turpināja visu pa vecam.

Otrs jaunums ir tas, ka atsevišķi cilvēki, tajā skaitā arī vadītāji, nav paspējuši atteikties no mietpilsoniska noskaņojuma, sak, tas ir mans, citam nedošu. Piemēram, tā bija ar vienu no zāles plaušanas agregātiem: vienā iecirknī salūza, bet otrā turēja rezervē un neiedeva.

Bez grūtībām un kļūdām neviens jaunievedums nav iesakņojies un sācis attīstīties. Tā arī mēs — dzīvojam jaunajos apstākļos, strādājam un mācāmies.

I. FEDOTOVS,
kolhoza «Vārkava» valdes priekšsēdētājs

Radoša nemiera gūstā

Tie, kuri ir kaut ko izveidojuši, izgudrojuši, uzlabojuši, labi zina, ka ir tāds nemiera gariņš, kurš pastāvīgi urda: pamēģini pa savam, tev labāk izdosies. Kad vienreiz tā mēģināts un izdevies, kad otrreiz... Tad tu esi nonācis pastāvīga radoša nemiera gūstā, tad nevari rimties. Tādus cilvēkus sauc par izgudrotājiem un racionalizatoriem. Viņi ir visur. Netrūkst arī Aglonas padomju saimniecībā. Vēl vairāk tāpēc, ka galvenais inženieris mehānikis Jevgenijs Rudaks pats ir viens no tiem.

Plašāk pazīstami uzlabojumi kartupeļu glabātavā un zāles miltu ražošanas cehā. Kā viens, tā otrs darbojas bez kļūmēm, bet netrūkst arī citu darinājumu. Izgatavota pamatīga šķūre, kas pa spēkam jaudīgam traktoram T-150 K: ar to var pārvietot līdz simts kubikmetru siena. Tas ir — divu parasto ritentraktoru normu. Importa cisternas, kas domāta vircas savākšanai, sūkņu sistēma ir kaprīza. Racionalizatori to pārkārtō pa savam — uzmontē vakuumsūkni un desmitkubikmetrīgā tilpne vairs nepazīst dīku brīžu. Izgudrotāja ideja, elektrometinātāja Vladimira Šimaka darbs, un var strādāt bez bēdām.

Racionalizatori, izmantojot rūpnīcā ražoto paraugu, izgatavojuši traktoram T-150 K uzmontējamu šļūci, paši to papildinājuši ar dzelzs platformām, kurām apakšā piemetinātas pirkstu ecēšas. Šis agregāts vienlaicīgi ar augsnes reljefa izlīdzināšanu arī uzirdina virsējo kārtu, sadauza zemes kunkuļus.

Ne tikai intensīvās graudkopības laukiem, bet arī citiem svarīgi ir laikus un vairākos termiņos iestrādāt virsmēslojumu. Izmantojot pieejamos līdzekļus un saimniecības iespējas, izgatavoti agregāti KAS (karbamīda un amonija salpetra) šķidrumā ievadīšanai augsnē. Par bāzes agregātu izmantots ūdens sadalītājs VU.

Racionalizatoru darbs saimniecībā ir drošās — inženiera mehāniķa J. Rudaka — rokās. Viņš, nesenā pagātnē Višķu sovhoztehnikuma pasniedzējs, jau trīs gadus vada saimniecības inženiertehnisko dienestu.

A. MEŽMALIS

ATTĒLĀ: galvenais inženieris mehāniķis pie izgudrojuma — šķūres.

J. ZANDES foto

Piedāvā arodkomiteja

Tūrisma ceļazīmes braucieniem pa mūsu valsti šogad saņēma 73 agrorūpnieciskā kompleksa darbinieki, tajā skaitā 12 ceļazīmes piešķirtas Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētājiem. Lielākā daļa ir pa Maskavu — apmēram 35 — 40 procenti, kur nedēļas laikā ekskursanti iepazīstas ar šo skaisto pilsētu, apmeklē Ļeņina vietas un citas. Interesants maršruts ir pa Maskavas Zelta loka pilsētām, kurp devās divi starpkolhozu celtniecības organizācijas pārstāvji. Bet vistālāk mūsu zemē šogad aizbrauca divi Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta strādnieki — uz Vladivostoku.

Daudz ceļazīmju saņemam uz sanatorijām un atpūtas namiem dienvidos. Katra piektā no tām tiek izsniegta bez maksas. Arī par tūrisma ceļazīmēm jāmaksā tikai 30 — 50 procenti no vērtības. Uzvarētāji ceļojumos dodas par brīvu.

Iecienīti braucieni ir uz sociālistiskās sadraudzības valstīm — 32 ceļazīmes, no tām 22 — uz Bulgārijas Tautas Republiku, pārējās bija uz Čehoslovakiju un Rumāniju.

Divi aktīvākie arodbiedrību darbinieki — kolhoza «Zelta vārpa» arodkomitejas priekšsēdētājs Leonīds Močis, kurš šajā postenī ir jau divus gadu desmitus, to veic kā sabiedrisko pienākumu, un kolhoza «Rīts» arodkomitejas priekšsēdētājs Juris Škapars, kurš saimniecībā strādā par drošības tehniķi, pabija tālajā Vjetnamā.

Vairākas ceļazīmes izmantotas braucieniem uz kapitālistiskajām valstīm, lauksaimniecības darbinieki apmeklējuši Āfrikas kontinenta zemes, bet kolhoza «Nākotne» priekšsēdētājs Rihards Borovskis bija Indijā.

Sociālistiskās sacensības uzvarētājiem iespēja doties tūrisma braucienos tiek piešķirta arī rudens pusē.

M. FEDOTOVA,
agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja

ATTĒLĀ: skaitļošanas centra inženieris Raitis Gadzjus, endokrinologs Ģirts Briģis, onkologs Andrejs Kiuliņš, saimniecības šoferis Jānis Batarāks, iecirkņa agronoms Juris Vārpsalietis, grupas vadītājs Dzintars Emziņš, skaitļošanas centra inženieris Ivars Spriņģis un viņa kolēģis Andris Grise.

J. SILICKA foto

Paldies par šefības palīdzību

Latvijas eksperimentālās un klīniskās medicīnas zinātniski pētnieciskā institūta kolektīvs šefības kārtā ar Rudzātu padomju saimniecību sadarbojas jau vairākus gadus. Šefi atbrauc mums palīgā karstākajos darba laikos, nolēmuši palīdzēt arī lopkopības fermās iekārtot instrumentārijus strādnieku roku kopšanai, personīgajai higiēnai.

Siena sagatavošanas dienās saimniecībā strādāja divas grupas, katrā 14 — 15 cilvēki. Viņi bija nolēmuši izstrādāt 200 cilvēkdienas, ko veica ar uzviju, izpelnījās saimniecības pateicību. Aizbraucot pēc ražīga darba, viens no grupu vadītājiem, medicīnas zinātņu kandidāts Dzintars Emziņš teica:

— Paldies mēs sakām arī saimniecībai. Par labo uzņemšanu, par iespēju pastrādāt, izbaudīt saules vannas.

J. VĀRPSALIETIS,
iecirkņa agronoms

TIKAI TĀS LABĀ TU NEŽĒLO SEVI!

Stāsta ražošanas pirmrindnieki

MARIJA VAIVODE — VLRTNK rajona apvienības mehānisko darbnīcu vadītāja:

— Mūsu kolektīvs remontē MTZ tipa traktorus. Apkalpojam sava, kā arī Daugavpils, Jēkabpils un piecu citu rajonu saimniecības. Gadā jāatjauno 520 traktori, bez tam remontējam arī atsevišķi priekšējos un pakaļējos tiltus, ātrumkārbas, stūres pastiprinātājus.

Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, panākts daudz, lai uzlabotu darba kvalitāti — reklamāciju skaits samazinājies. Tas ir visa mūsu 52 strādniekus lielā kolektīva nopelns. Sevišķi pēdējā laikā, kad ievērojami uzlabojusies darba disciplīna. Paraugu rāda mūsu vecā gvarde, tādi speciālisti kā hidrosistēmu labs pazinējs Pāvels Spiridonovs un citi.

Gribētos, lai mēs remontā nesaņemtu tik galīgi nolietotu tehniku, kā tas nereti vēl atgadās. To nav iespējams restaurēt. Traktorus labi ekspluatē mūsu rajona kolhozos «Vārkava», «Sarkanā ausma» un citur. Bet ir arī tā, ka dažu labu «aines maisā» — ko var izdarīt ar sarūsējuša metāla kaudzi?

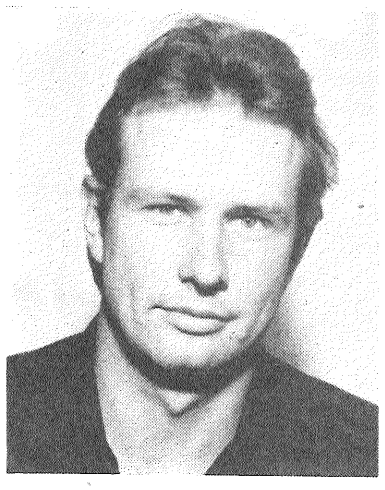

AIVARS INDRIKOVS — Aglonas padomju saimniecības šoferis:

— Strādāju ar jaudīgo un ietilpīgo automašīnu «Kolhida», darba pietiek augu gadu. Ziemā vairāk iznāk pārvadāt kūdru, kombinēto lopbarību, vasarā esmu starp siena un skābsiena masas vedējiem, rudenī — pie graudiem. Protu strādāt ar visu marku mašīnām, domāju, ka mūsdienu šoferim tādam arī jābūt.

Saimniecībā šoferu kolektīvs ir spēcīgs — četri desmiti vīru, saliedēts. Savam pulkam pieskaitām arī tos desmit ražošanas vadītājus un speciālistus, kuri brauc ar mašīnām. Mūsu paraugs ir pieci šoferi komunisti.

Pats esmu komjaunietis, biroja locekļis un atbildīgais par sportu. Saimniecības komanda piedalās visās rajona lielākajās sacensībās. Komjauniešu pulks — ap deviņiem desmitiem cilvēku. Mūsu uzdevums — izaugt par cieņīgu maiņu pirmrindas strādniekiem. Domāju, ka katrs saimniecības komjaunietis tam arī gatavojas.

KLEMENTIJS POLIEKTOVS — SCO 4. kategorijas celtnieks montētājs:

— Šogad atzīmēju 10 gadu jubileju kopš strādāju celtniecībā. Jāpateicas nejaušībai — dienests Padomju Armijā pagāja celtniecības apakšvienībās. Darbs ļoti iepatikās un nolēmu palikt. Vēl man laimējās — savas pirmās mājas cēlu mūsu valsts galvaspilsētā Maskavā. Tās bija īsti giganti, ja salīdzina ar tagadējām trīsstāvu, ko ceļam kolhozos, — deviņus desmit stāvus augsti nami. Tā nu esmu atradis savu vietu dzīvē. Jau aprit četri gadi kopš esmu laba meistara — Astafija Blinova — brigādē. Esmu cēlis dzīvokļus M. Gorkija, Kirova, Ļeņina, Dzeržinska kolhozos, «Sīļukalnā», tagad strādājam kolhozā «Vārkava».

Kā visi strādnieki, arī es apsveicu PSKP XXVII kongresa lēmumus par disciplīnas pastiprināšanu, par darba ražīguma celšanu. Jaunās pārvērtības izjūtam arī mēs savā brigādē — strādāt kļuvis patīkamāk. Man patīk kongresa lēmumi par dzīvokļu celtniecības palielināšanu, jo tas skar tieši manu un biedru darbu.

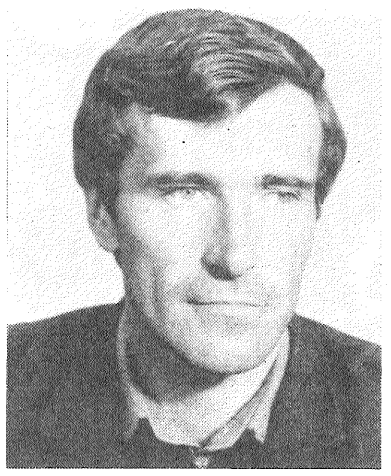

EVALDS ZNOTIŅŠ — Latvijas KP rajona komitejas biroja locekļis, Ļeņina kolhoza mehanizators:

— Manā rīcībā nodotas divas pašgājējas mašīnas — traktors T-150 K un pļaujmašīna E-302 ar visu nepieciešamo piekabi. Slodze ir pietiekama. Ziemas mēnešos jāremontē un jākārto tehnika, jāveic dažādi transporta darbi, pavasarī jāgatavo augsne un jāpiedalās sējā, tad nāk lopbaribas sagāde, bet vēlāk labības pļauja, rudens aršana un citi darbi. Tā tas iet nemitīgā steigā. Vasarā esam ļoti aizņemti, ziemā — brīvāki, var atpūsties. Tāpēc vasaras mēneši jāizmanto ar dubultotu enerģiju. Uzskatu, ka ikvienam lauku mehanizatoram vispirms labā kārtībā jāuztur saņemtā tehnika, tā pareizi jānoslogo un jācenšas nostrādāt vairāk par vienu maiņas normu. Citādi mēs nebūsim sava augstā mehanizatoru vārda vērti un neko prātīgu arī nepadarīsim. Tehnikas spēks jāizmanto pilnībā.

Par mehanizatoru savā saimniecībā strādāju jau 15 gadus. Mani iepriecina, ka darbabiedri aizvien noteiktāk apzinās savu vietu dzīvē.

KIRJANA BAIKOVA — kolhoza «Krasnij Oktjabrj» govju mehanizētās slaukšanas meistare:

— Strādāju parastā fermā, kādu mūsu rajonā ir tikpat kā visas, arī gotiņas man pašas parastākās — Latvijas brūnās, turklāt visas pirmpienes. Esmu komjauniete un man jārāda paraugs. Ir divi mazi bērni, vecākā meitiņa slimo, viņai vajadzīga mātes uzmanība, bet ar darbu tieku galā. Fermā strādā arī virs Andrejs — diviem vieglāk. Tagad dienā izslaucu pa 14 — 15 kilogramiem, gribu gada laikā sasniegt piecas tonnas lielus izslaukumus. Pērn manā grupā tie bija 4 821 kilograms, slaucu 58 govis.

Šogad pabeidzu Riebiņu vidusskolu, atzīmes nav no sliktajām, ir domā mācības turpināt. Vēlos iegūt arī augstāku klasi, zināšanas atraisīs rokas vēl ražīgākam darbam.

Mūsu saimniecībā ļoti daudz domā un rūpējas par lopkopējiem. Mana ģimene saņēmusi labiekārtotu dzīvokli, darbs tiek labi apmaksāts.

...UN CILVĒKAM NOLAIDĀS ROKAS

Mūsu pusē Lipiņu ģimene ieradās no Krāslavas rajona saimniecības «Molodaja gvardija». Tur Aļiks Eduardovičs strādāja par mehanizatoru, bet viņa dzīvesbiedre Ņina Petrovna vadīja lopkopības fermu. Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā viņam sākumā bija ražošanas meistara darbs, tad izvirzīja par ražošanas saimniecības pārvaldnieku, bet viņai deva darbu zootehnikes amatā. Iedeva arī komfortablu dzīvokli — vienu no jaunajām Līvānu mājām.

Pēc kāda laika, kamēr skolas direktors bija prombūtnē, abi iesniedza atlūgumus no darba.

Kas tad bija noticis, kāpēc cilvēki, kam interesants darbs, labs dzīvoklis, tik krasi maina savus nodomus? Izrādās, abi labi iepazinuši saimniecību, kura ir pavisam bēdīgā stāvoklī, sagatavojuši savus priekšlikumus, kā to restaurēt. Strādnieki no viņiem prasa tūlītēju un neatliekamu rīcību, bet administrācija to nespēj izdarīt, turklāt vēl radās domstarpības ar direktora vietas izpildītāju, un cilvēkiem nolaidās rokas.

Šoreiz nerunāsim par vadītāju un padoto savstarpējo attiecību cilvēciskošanu, uz ko tik noteikti mūs ir pamudinājuši partijas XXVII kongresa lēmumi. Iepazīsimies ar lietas materiālo pusi.

KO VAR MĀCĪTIES AUDZĒKŅI

Aizvadītajā piecgadē skola ir spērusi platu soli, attīstot savu mācību bāzi. Vēl pavisam nesen te gatavoja tikai tā sauktos plaša profila traktoristus. Tagad skola ne ar ko neatpaliek no tādas mācību iestādes, kurai par bāzi ir vesela padomju saimniecība. Ja mums tuvākie Maltas vai Viškļu sovhoztehnikumi gatavo triju četru specialitāšu lietpratējus, tad jaunaglonieši — vairāk. Pie tam šīs profesijas ar pilnām tiesībām var nosaukt par masu — plaša profila mehanizatori, III klases traktoristi mašīnisti, «B» un «C» kategoriju autovadītāji, pavāri, putnu fermu un fabriku operatori, autoremonta atslēdznieki darbam tehnisko apkopju stacijās, govju mehanizētās slaukšanas operatori. Viņu rīcībā ir plašas mācību klases, laboratorijas, kabineti, sākts būvēt jauns mācību komplekss, bet ko topošie strādnieki redz mācību saimniecībā?

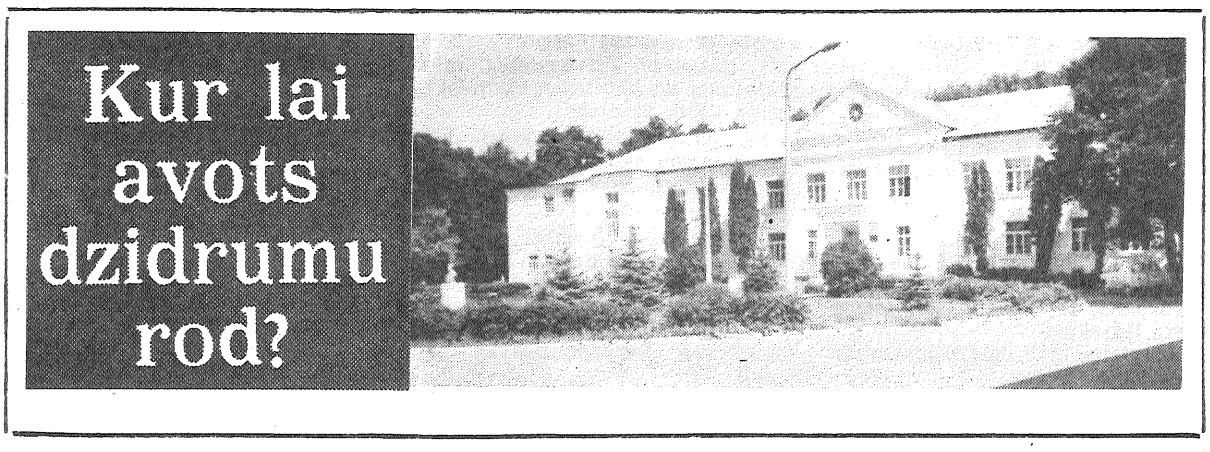

Bieži vien viņi ar nicību saka:

— Mūsu kolhozā vismaz kārtīga ferma ir, bet kas tad te? Veca pussabrukusi būdele. Tādā bail ieiet.

Un viņiem taisnība. Te var iemācīties vienīgi to, kā nav jāstrādā.

Veca tautas gudrība mudina, ka labāk ir vienreiz pašam redzēt, nevis simtreiz dzirdēt. Un tā kopā ar abiem dzīvesbiedriem braucam skatīt laukus un fermas.

Zemei pieplakusi stāv cūku kūts, lielāki un mazāki sivēni brīvi pastaigājas, kur grib. 24 gadus te strādā Leonora Livdāne. Mītne tad tikko bija uzcelta. Šajā gandrīz gadsimta ceturksnī nekāds remonts nav veikts, dzelzs aizgaldi sarūsējuši, lopkope atsevišķus gabalus kaut kā mēģina sasiet ar aukliņām, lai turas kopā. Bet tas nevar atturēt kviecējus no līšanas laukā. Barības gatavošanas telpā brūk griesti, tie atstutēti ar balķēniem. Barību cūkām lopkope iznēsā nopūlēties, lai uzturētu kārtību.

AGRORŪPNIECISKĀS APVIENĪBAS LOCEKLE

Par trūkumiem skolas padomju saimniecībā var rakstīt gari un plaši, bet no tā strādājošajiem labāk un vieglāk nepaliks. Nesāks arī audzēkņi bez skepses skatīties uz sasļukušajām ēkām. Ir vajadzīgi darbi.

Ja atskatāmies uz piecus gadus tālu pagātni, nevar nepieminēt anekdotiskus skaitļus: no govs gadā izslaukuši ...pa 1 200 kilogramiem piena. Par lauku ražību pat neērti bija runāt. Tagad saimniecība, kura apsaimnieko 1 300 hektārus zemes un no tiem 700 hektāri ir lauksaimnieciski izmantojamie, ne tikai nodrošina savas vajadzības ar pārtikas produktiem, bet daļu realizē valstij. Piemēram, pērn piegādāja 1 893 centnerus piena un 346 centnerus gaļas. Tātad no tās materiāls labums rajonam tomēr ir. Ja nerunājam par to, ka jaunie cilvēki, kuri te mācās, pa lielākajai daļai nāk no mūsu rajona saimniecībām, iegūst specialitāti un uz tām arī atgriežas.

Pagājušajā gadā Jaunaglonas profesionāli tehniskā vidusskola uzņemta rajona agrorūpnieciskajā apvienībā. Tātad kļuvusi līdztiesīga ar kuru katru kolhozu, ar citiem apvienības locekļiem. Rajona agrorūpnieciskajai apvienības sistēmai jāpacenšas vispirms radikāli rekonstruēt mācību saimniecību. Lai tas, ko audzēkņi pasmeļ priekšmetu teorētiskajās nodarbībās, iespējami tuvāk un ciešāk saistītos ar to, ko viņi iemācās fermās un laukos.

Bet pagaidām... Ilgāku laiku tiek debatēts par to, lai skolai piena aizvešanai uz pārstrādi iedod autocisternu vai lai siera rūpnīca to dara centralizēti. Bet joprojām slaucējas sūtījumu saleij parastajās transportkannās, atdzesē ūdens rezervuārā. Kamēr tās tiek Preiļos, kamēr sagaida pieņemšanas brīdi, tikmēr jau piens sācis bojāties. Kamēr vēl uz vietas, tam ir augsta klase, bet kolīdz ticis pieņemts, jau ieskaitīts bezšķiras produktā. Pirmkārt, cilvēki tiek traumēti morāli, otrkārt — materiāli, jo viņiem maksā par galarezultātu.

Lai arī saimniecība ir maza, bet no skolas līdz fermām vairāki kilometri. Pārvaldniekam jāredz arī lauki, jābūt pie strādniekiem darba vietās. Bet kā to lai izdara, ja nav transporta? Nesekmīgi tiek gaidīta pieteiktā vieglā automašīna.

KO DIREKTORS TEIKS IZPILDKOMITEJAS SĒDĒ

Skolas vadība gatavojas par visiem trūkumiem mācību saimniecībā ziņot rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē, kas paredzēta skolas sienās. Direktors Nikolajs Ļeonovs sagatavojis galvenās tēzes. Pirmām kārtām tajās paredzēta lopkopības fermu rekonstrukcija. Lai atjaunotu un daudz maz modernizētu cūku mītni, nepieciešami kādi 50 tūkstoši rubļu, lai atsvaidzinātu lielopu novietnes — vēl tikpat liela summa. Līdzekļus atrastu, bet, lūk, vajadzīga dokumentācija, projekti, tāmes, celtnieki.

Skola daudz domā, lai savā saimniecībā paši ražotu augļus un dārzeņus. Kas bijis atkarīgs no pašiem — izdarīts: iestādīts sešus hektārus liels augļu dārzs, šefi solās palīdzēt uzcelt siltumnīcu — divus korpusus ar kopīgo segto platību 500 kvadrātmetru. Jāpasteidzina arī paredzēto piecu viendzīvokļa māju celtniecība netālu no ezera. Kā visur, tā arī šajā saimniecībā, kur strādā 47 cilvēki, bažas rada kadru novecošanas problēma. Lai būtu jauni darbinieki, jāceļ dzīvokļi.

✦

Cilvēki grāmatas un skolas no neatminamiem laikiem salīdzina ar dzidriem avotiem, no kuriem jaunatne smeļas zinības. Avots, plašs un dzidrs urdz arī Jaunaglonā, uz šejieni katru gadu kuplā pulkā sabrauc jaunieši, kuri grib iemācīties kādu no tām profesijām, bez kurām mūsu dzīve nav iedomājama. Vienkāršu strādnieku profesiju, bet tā viņiem būs visam mūžam, palīdzēs apliecināt sevi. Te viņiem jāmācās no visa, no visa ir jāpasmeļ tik, cik vajadzīgs. Bet ja šis avots nav īsti dzidrs, ja kopā ar tīro un vērtīgo iet līdzi kas duļķains?

A. RANCĀNS

J. RAIŅA MUZEJA JASMUIŽAS FILIĀLEI —20

J. RAIŅA memoriālā māja muzejs Jasmuižā ietilpināti vairākos mūsu republikas tūrisma maršrutos. Par muzeja popularitāti liecina skaitlis 11 tūkstoši. Tik apmeklētāju sezonas laikā ierodas Jasmuižā. Mūsu plāns ekskursantu apkalpošanā pastāvīgi tiek pārsniegts par tūkstoti un vairāk cilvēkiem.

Filiālei šis gads, šī darba sezona ir jubilejas — aprit divi gadu desmiti kopš tā vērusi durvis apmeklētājiem, kopš te rit spraigs darbs. Pirmo gadu darbojās uz sabiedriskiem pamatiem, skaidrs, ka tad neko sevišķu nevarēja vēlēties, bet jau nākamajā gadā sāka strādāt algoti darbinieki.

ŠURP TAUTAS TAKA NEAIZAUGS

Jubilejas reizē mums jāatceras pirmie entuziasti, kuri lika pamatus izvērstam darbam, kuri veica ievērojamus pārkārtojumus, iedibināja tagadējās tradīcijas. Lielākās pārmaiņas notika J. Raiņa muzeja toreizējā direktora Valdemāra Kalpiņa vadībā, ļoti plaši līdzdarbojoties nodaļu vadītājai Līvijai Volkovai un tagadējai filiāļu nodaļas vadītājai Gaidai Djubinai. Tad tika izveidots komplekss, kas pašlaik ir mūsu filiālē. Vecajā lopu kūtī, kas bija lemta aizmirstībai, pēc pamatīgas rekonstrukcijas un atjaunošanas iekārtota izstāžu un sarīkojumu zāle — ap septiņdesmito gadu vidu ierīkota Latgales keramikas pastāvīgā ekspozīcija.

Uz Jašas upītes kreiso stāvo krastu pārcelta un uzstādīta keramikas vecmeistara Andreja Paulāna darbnīca ar apdedzināšanas cepli, kur ir arī viņa darbarīki. Līdzās likti pamati liepu birztalai, kur pirmo kociņu iestādīja J. Raiņa Dailes teātra slavenais režisors Eduards Smiļģis, vēlāk papildināja muzeja viesi — rakstnieki un dzejnieki Bruno Saulītis, Andris Vējāns un citi.

No filiāles pirmajām dienām Jasmuižā strādā tehniskā darbiniece Tekla Klindžāne. Šogad J. Raiņa muzejs atzīmēja savas pastāvēšanas sešdesmitgadi, un viņa saņēma balvas kā viena no ilggadīgajām darbiniecēm.

Pēdējā laikā darbs turpināts muzeja ekspozīcijas paplašināšanā. Centrālajā ēkā, ko darbinieki un apmeklētāji nosaukuši par «balto māju», iekārtota telpa Latgales novada kultūras darbinieku darbu un sasniegumu izstādīšanai. Pirmie to atklāja Rēzeknes mākslinieki Pēteris Gleizdāns un Antons Rancāns. Tad savus darbus rādīja divas grupas jauno mākslinieku no Rēzeknes, bet tikko noslēdzās divu daugavpiliešu darbu izstāde: mūzikas vidusskolas pedagogs, Tautas lietišķās mākslas studijas «Latgale» dibinātājs un vadītājs Jānis Žugovs rādīja izteiksmīgo keramiku, kas veltīta ievērojamākajiem novada kultūras darbiniekiem, bet Mečislavs Caune — šo darbinieku mākslinieciskās fotogrāfijas.

Tuvojas nobeigumam liels un daudzu gadu darbs par ekspozīcijas izveidošanu, kas veltīta J. Raiņa laikmetam, iepazīstinās ar viņa un radinieku dzīvi Jasmuižā. Ekspozīciju noformē mākslinīece no Madonas Mārīte Kluša, daudzi eksponāti jau atvesti. Vēl paies kāds laiks, kamēr tie atradīs vietu telpās, vitrīnās, pie sienām. Un tad sāksim domāt par filiāles darbu augu gadu.

Jubilejas sezona iesākās ar daudziem interesantiem un kupli apmeklētiem pasākumiem. Tie bija novada pazīstamo un jauno dzejnieku tikšanās, mākslinieku Izabellas un Gunāra Kroiļu darbu izstāde, keramiķu Vilcānu dzimtas darinājumu izstāde un A. Paulāna piemiņas izstāde, kurā risinājās arī atmiņu pēcpusdiena par meistara dzīves un darba spožākajiem mirkļiem.

Viens pasākums beidzas, sākas otrs. Ceļā pie mums ir rēzekniešu Leonarda Vinceviča keramikas izstāde — tā bija eksponēta Rīgā Brīvdabas muzejā. Izstāžu zālē drīz — augustā — parādīsies audumu izstāde no plaši pazīstamajām slavenu audēju vietām Krāslavas rajonā, uz atklāšanu atbrauks arī folkloras un etnogrāfiskie ansambļi. «Baltajā mājā» savukārt iekārtosim Jāņa Ivanova jubilejai veltītu izstādi — oktobrī. Bet pirms tam, kā vienmēr, Jasmuižā gaida J. Raiņa dzejas dienu ciemiņus. Šogad plašuļ vairāku dienu sarīkojumus, kas veltīti šim pasākumam, organizē rajons, bet 13. — 14. septembrī dzejnieki būs Jasmuižā, 27. septembrī savu zelta jubileju atzīmē kinorežisors Jānis Streičs — ierodas ar lielu draugu pulku.

Nākamais mums ir Andra Vējāna 60. jubilejas gads — dzejnieks svinībām izvēlējies Jasmuižu.

B. DUCMANE,

Jasmuižas filiāles vadītāja

ATTĒLĀ: restauratore Ruta Rinka, kura ilgus gadus bija filiāles zinātniskā līdzstrādniece un tagad te bieži atbrauc, un filiāles vadītāja Baiba Ducmane.

J. SILICKA foto

Saudzēsim un vairosim ūdeņu bagātības

Šogad no 16. aprīļa līdz 20. jūnijam bija izsludināts nārstojošo zivju aizsardzības un to krājumu atražošanās sekmēšanas periods, kad nācās ievērot dažus papildus liegumus (izvēloties zvejas veidu un paņēmienus). Kaut zivju aizsardzības inspektori veica plašu audzināšanas un izskaidrošanas darbu, tomēr pie upēm un ezeriem, kurus pārrauga zivju aizsardzības Krāslavas inspekcija, divos mēnešos konstatēti 136 pārkāpumi. Nelāgās sacensības «uzvarētāju godā» tika Preiļu rajons (60 pārkāpumi), seko Daugavpilieši (53) un krāslavieši (23). Visos trijos rajonos neapzinīgos pilsoņus sodīja ar vairāk nekā 3 500 rubļiem, par septiņiem zivju bendēšanas gadījumiem materiāli nodoti izmeklēšanas orgāniem.

Latvijas PSR Ministru Padome šī gada 9. aprīlī pieņēma lēmumu par dažu ūdenskrātuvju norobežošanu un nodošanu savrupai lietošanai konkrētai organizācijai (vai saimniecībai). Makšķerniekiem amatieriem jāatceras, ka šajās ūdenstilpnēs zivis nedrīkst ķert cauru gadu. Piminēto ūdenskrātuvju apsaimniekotājiem savukārt jāparūpējas, lai redzamās vietās un pietiekamā daudzumā būtu izlikta attiecīga informācija (speciālas zivju aizsardzības zīmes un norādes).

Preiļu rajonā šādi norobežots ir Lielais Kalupes ezers. Daugavpils rajonā — Bruņu, Ilgas, Klapiņu, Akmenkas, Sazatu, Černavu, Šķirsteņu ezeri. Krāslavas rajonā — Biržas, Lielais Gauslis, Mazais Gauslis, Olovecas un Visalda.

Atgādinu arī, ka no laivas makšķerēt vai spiningot ir atļauts tikai Mednieku un makšķernieku biedrības biedriem.

V. ZIMOVECS,

zivju aizsardzības inspektors

Redaktors V. PETROVS

TV Viļņa

22. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Koncerts. 10.50 — Mākslas filma «Ignats atgriezies mājās». 12.25 — Dokumentālās filmas. 13.15 — Koncertfilma. 13.45 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Stiprie, drošie, veiklie. 18.40 — Dokumentālā filma. 19.20 — Atzīmējot Polijas atdzimšanas dienu. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Dokumentālā filma. 22.10 — Latvijas PSR mākslas meistaru koncerts. 22.50 — Ziņas.

23 jūlijā. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncerts. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.00 — TV skolēniem. 11.30 — Mākslas filma «Kodētais nosaukums «Dienvidu pērkons»», 1. un 2. sērija. 13.35 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Zinātniski populāra filma. 18.20 — Koncerts. 18.30 — Divpadsmitā piecgade: pa paātrinājuma ceļu. 19.00 — Daba un mēs. 19.30 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Dokumentālā filma. 22.10 — Igaunijas PSR mākslas meistaru koncerts. 23.00 — Ziņas.

MIRUŠO ATCERES DIENA

Aglonas ciema pilsoņu kapos

1986 gada 3. augustā

Kukaru kapos plkst. 11.00,
Leitānu kapos plkst. 12.00,
Gūteņu kapos plkst. 12.30,
Zgajevsku kapos plkst. 12.30,
Bērzgales kapos plkst. 13.30,
Aglonas kapos plkst. 14.00,
Starodvorjes kapos plkst. 14.30,
Valaiņu kapos plkst. 15.30,
Dzerkaļu kapos plkst. 16.00.

RĪGAS KOKVILNAS RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «RĪGAS MANUFAKTŪRA» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA «BOĻŠEVIČKA»

uzņem audzēknes 1986. — 1987. mācību gadam šādās specialitātēs:

priekšdziju meistares,
vērpējas,
audējas.

Uzņem jaunietes, kurām ir vismaz astoņu klašu izglītība. Mācību ilgums no 1 līdz 3 gadiem. Vienlaicīgi iegūst vidējo izglītību.

Audzēknes saņem stipendiju 40 — 60 rubļus mēnesī un bezmaksas vienreizēju ēdināšanu, tiek apgādātas ar bezmaksas braukšanas biļetēm pilsētas transporta līdzekļos.

Jaunietes tiek nodrošinātas ar dzīvojamo platību.

Ja ir vēlēšanās, var apmeklēt sagatavošanas kursus, lai iestātos augstskolās un tehnikumos. Mācības krievu un latviešu valodā.

Mācību un darba režīms — piecu dienu nedēļa.

Skolā uzņem bez iestāju eksāmeniem. Nodarbību sākums 1. septembrī.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

izglītības dokuments, dzimšanas apliecība, reflektantes iesniegums, četras fotokartītes (3x4 cm), izziņa no dzīvesvietas, raksturojums no skolas, medicīniskā izziņa (286. veidlapa).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no pulksten 8.00 līdz 16.30.

Adrese: 226005, Rīgā, Sīmaņa ielā 14/16; tālrunis 391078. Jābrauc ar 5. vai 9. tramvaju, 2. vai 2. a autobusu, 3. trolejbusu — līdz pieturai «Kinoteātris «Aurora»» (Sarkandaugavas rajons).

Dokumentus var izsūtīt pa pastu.

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

papildus uzņem audzēkņus mācībām

zootehnikas,
lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs latviešu plūsmā.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehnika, tehnika celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem bez iestājeksāmeniem.

Dokumentus pieņem līdz 25. augustam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,
dokuments par izglītību (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),
5 fotokartītes (3x4 cm),
raksturojums,
izraksts no darba grāmatiņas,
norīkojums audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksme ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņeva — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, p. n. Lūznava, Fr. Rozīņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481, 45490.

Jaunieši, skolu absolventi!

SMILTENES 29. PTV

uzņem audzēkņus 1986. —1987. mācību gadam vidusskolas grupās ar trīsgadīgu apmācības laiku vecumā no 15 gadiem un ar 8 klašu izglītību.

Skola sagatavo:

plaša profila ceļu būves mašīnu mašīnistus autogreidera, buldozera, skrēpera un ekskavatora vadītāju specialitātēs.

Bez pamatspecialitātes audzēkņi vēl var iegūt arī «B» un «C» kategorijas šofera tiesības.

Mehanizētās slaukšanas operatorus.

Mācību laikā audzēkņi atrodas valsts apgādībā — saņem formas uzvalku, mēteli, vasaras un ziemas cepures, vīrskreklus, kurpes, darba tērpus un apavus, trīsreizēju uzturu un vietu kopmītnē.

Jauniešus skolā uzņem atlases konkursa kārtībā pēc atzīmēm astoņgadīgās skolas beigšanas apliecībā. Priekšrocības tikt uzņemtiem ir bāreņiem, bērnu namu audzēkņiem, I un II grupas invalīdu bērniem un jauniešiem, kurus mācīties nosūtījušas Autotransporta un šoseju ministrijas Valsts specializētā Ceļu un tiltu būves tresta Ceļu remontu un būvniecības pārvaldes un ceļu būvniecības rajoni.

Skolā iestājoties, jāiesniedz:

iesniegums, adresēts skolas direktoram,
astoņgadīgās skolas beigšanas apliecība,
raksturojums,
medicīniskā izziņa (286. veidlapa), medicīniskās komisijas izziņa par atbilstību izvēlētajai profesijai,
dzīvesvietas izziņa, uzrādot ģimenes sastāvu,
3x4 cm fotokartītes (8 gab.),
CRBP vai CBR komandējums audzēkņiem, kurus mācīties nosūtījušas šīs iestādes.

Skolas absolventiem tiek nodrošināts darbs ceļu būves un remontu organizācijās Latvijas PSR.

Skolā mācības notiek latviešu valodā.

Dokumentus iestājai skolā pieņem, sākot ar šī gada 1. jūniju.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: Valkas rajons, Smiltene, Pils ielā 8, pasta indekss 228675. Telefons 73203.

Piezīme. Skolas audzēkņiem ir iespējas darboties dažādās fizkultūras sekcijās, pašdarbības un tehnisko sporta veidu pulciņos. Darbojas motociklu vadītāju kursi.

Braukšanai uz dzīvesvietu jebkurā republikas rajonā audzēkņi saņem mēneškarti par 1,50 rbl. mēnesī.

No 24. jūlija Galēnos sāks darboties rajona patērētāju biedrības sagādes kantora

PIEŅEMŠANAS PUNKTS.

Darba laiks: ceturtdienās no plkst. 8.00 līdz 15.00, piektdienās no plkst. 8.00 līdz 15.00.

Lēks saulīte citu rītu
Druvas, silus apraudzīt.
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀŅA MALINAS piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Pa. 882.